

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKA ŽUPANIJA/KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 56 0 P 077284 24 Gž
Mostar, 19.03.2025.godine

Županijski/Kantonalni sud u Mostaru, u vijeću sastavljenom od sudaca: Milene Perić , kao predsjednika vijeća, Silvane Šuman i Elisa Sultanić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hercegovačko-neretvanske županije/kantona, Ministarstvo poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva, Županijska/Kantonalna uprava za šumarstvo HNŽ/K Mostar – Odjel 2 Konjic, zastupan po Županijskom javnom pravobraniteljstvu HNŽ/K Mostar, protiv tuženika: 1. S.M., 2. N.M., 3. H. M., 4. J. M., svi iz Konjica, Podorašac br. 93, koje zastupa punomoćnik Matteo Gadžić, odvjetnik iz Mostara, i 5. A.H. iz K..., R..., koga zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, odvjetnik iz Sarajeva, radi naknade štete, v. sp. 51.740,51 KM, odlučujući o žalbi tužitelja na presudu Općinskog suda u Konjicu broj: 56 0 P 077284 22 P od 07.11.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.03.2025. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostupanjska presuda potvrđuje.

Odbija se zahtjev tuženika A. H. za naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Konjicu broj: 56 0 P 077284 22 P od 07.11.2023. godine odbijen je u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženici solidarno naknade štetu u iznosu od 51.740,51 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 21.07.2018. godine, te naknade troškove parničnog postupka. Istom presudom sud je obvezao tužitelja da tuženicima od 1. do 4. naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 6.958,20 KM a tuženiku pod 5. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.572,71 KM.

Blagovremeno izjavljenom žalbom presudu pobija tužitelj iz svih razloga propisanih člankom 208. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP-a) s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak ili da ova sud presudu preinači i u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu. U žalbi u bitnom ističe da je prvostupanjski sud pogrešno raspravio istaknuti prigovor zastare potraživanja, pa je trebao primijeniti opći zastarni rok iz članka 371. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO-a), a ne rok iz članka 376. ZOO-a. Smatra da je pogrešno utvrdio da nije došlo do prekida zastarijevanja prema odredbi članka 388. ZOO-a, jer je tužitelj podnio odštetni zahtjev u krivičnom postupku, a što prvostupanjski sud nije pravilno cijenio. Oспорava visinu dosuđenih troškova postupka.

Tuženik A. H. je dostavio odgovor na žalbu.

Žalba tužitelja nije osnovana.

Ispitujući probijanu presudu u granicama žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti na temelju članka 221. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedeći razloga:

Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženici naknade materijalnu štetu koju su prouzročili neovlaštenom sječom šume u državnom vlasništvu u događaju koji se dogodio dana 21.07.2018. godine na lokalitetu GJ Kraljušica-Trešanica, kojom prilikom je posječeno 455 stabla bukve, pa tužitelj potražuje štetu u iznosu od 51.740,51 KM. Tužbu u ovoj pravnoj stvari tužitelj je podnio dana 29.09.2022. godine.

Radi se o odgovornosti po osnovu krivnje iz članka 154. stavak 1. ZOO-a. Navedenom odredbom je propisano da tko drugom prouzrokuje štetu dužan mu je nadoknaditi ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice.

Pravilno je prvostupanjski sud nakon istaknutom prigovora zastare potraživanja, a cijeneći materijalnu dokumentaciju u spisu, utvrdio da je potraživanje tužitelja zastarjelo na temelju članka 376. stavak 1. ZOO-a.

Prema odredbi stavaka 1 članka 376. ZOO-a propisano je da potraživanje naknade uzrokovane štete zastarijeva za tri godine od dana kad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, dok je prema stavku 2. istog članka propisano da u svakom slučaju potraživanje zastarijeva za pet godina od kada je šteta nastala. Prema odredbi članka 371. ZOO-a potraživanje zastarijeva pet godina ako zakonom nije određen drugi rok zastare.

Iz zapisnika o izvršenoj kontroli koji je sačinilo 21.07.2018. godine Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede HNK, Uprave za šumarstvo, Odjeljenje Konjic 2, proizlazi da su toga dana, prilikom redovnog obilaska reona Bitovinja u Odjelu 30 čuvari šuma A.B. i H.V. zatekli tuženike S.M., N. M., H. M. i J. M. kako vrše sječu i mašinsko izvlačenje bukovih stabala u državnoj šumi. Te prilike tuženici od 1. do 4. su istakli da im je tuženik A.H. ocrtao granice parcele koju smatra svojim vlasništvom te označio stabla za sječu. Prisutni čuvari i tuženici nisu imali primjedbi na sadržaj sačinjenog zapisnika.

Iz prijave tužitelja od 16.11.2018. godine naslovljene na Kantonalno tužiteljstvo HNK broj 11-06-28-1720-4/18 od 16.11.2018. godine, koji dokaz je prvostupanjski sud proveo, proizlazi da je tužitelj sa danom 21.07.2018. godine znao za štetnu radnju i njene počinitelje, koja je radnja prema pravnoj kvalifikaciji označena kao krivično djelo. Zbog toga pravilno prvostupanjski sud smatra da su tužitelji već sa danom 21.07.2018. godine, a najkasnije sa danom prijave 16.11.2018. godine imali saznanja o šteti i o svim licima koja su štetu počinila.

Ne stoje tvrdnje žalbe da je prvostupanjski sud trebao primijeniti privilegirani rok zastare propisan odredbom članka 377. ZOO-a. Ovaj rok zastare ima se primijeniti samo u slučaju kada je u krivičnom postupku lice koje je počinilo štetu pravosnažno oglašeno krivim, odnosno kada je utvrđeno da šteta potječe od krivičnog djela, s tim što prekid zastarijevanja krivičnog gonjenja povlači i prekid zastarijevanja za naknadu štete. Protiv tuženika, za koje je postojao osnov sumnje da su počinili krivično djelo „Šumska krađa“ obustavljena je istraga i to iz razloga što je utvrđeno da nema dovoljno dokaza da su isti počinili navedeno djelo ili neko drugo krivično djelo. Zbog toga nisu ostvareni uvjeti za primjenu privilegiranog roka zastare koju ima odredba članka 377. ZOO-a.

Iz krivične prijave od 16.11.2018. godine, te naredbe o obustavi istrage od 10.01.2020. godine proizlazi da je tužitelj istako odštetni zahtjev, a od strane nadležnog Tužiteljstva je upućen da svoje potraživanje može ostvariti podizanjem tužbe, putem redovnog suda. Pravilno prvostupanjski sud smatra da navedene radnje nisu dovele do prekida zastarijevanja prava potraživanja naknade štete. Ovo iz razloga jer se zastara potraživanja naknade štete prekida isticanjem odštetnog zahtjeva protiv štetnika u krivičnom postupku, ako je oštećeni podnio tužbu u roku od tri mjeseca od dana obustave krivičnog postupka. Radi se o prekluzivnom roku propisanom odredbom 390. stavak 1. ZOO-a, a u vezi sa stavkom 2. istog članka, a u kojem roku tužitelj nije pokrenuo parnični postupak.

Stoga je pravilno prvostupanjski sud primijenio rok zastare propisan stavkom 1. članka 376. ZOO-a i utvrdio da je potraživanje tužitelja zastarjelo, jer je tužitelj već dana 21.07.2018. godine, a najkasnije 16.11.2018. godine imao saznanja o šteti i o svim licima koja su štetu počinila. Kako je tužbu u ovoj pravnoj stvari podnio dana 29.09.2022. godine, protekao je rok od tri godine, koji je propisan člankom 376. stavak 1. ZOO-a, pa je pravilnom primjenom materijalnog prava odbijen kao neosnovan zahtjev tužitelja radi naknade štete.

S obzirom da je tužitelj izgubio parnicu dužan je tuženicima na temelju članka 386. stavak 1. ZPP-a naknaditi troškove parničnog postupka. Tuženici od 1. do 4. su zastupani po punomoćniku Matteu Gadžiću odvjetniku iz Mostara, dok je tuženik pod 5. zastupan po punomoćniku Sanelu Neziriću odvjetniku iz Sarajeva. Visina troškova pravilno je obračunata prema poduzetim radnjama u postupku u visini koja je propisana odvjetničkom tarifom, pa paušalnim navodima žalbe tužitelja nije dovedena u pitanje odluka suda o visini dosuđenih troškova.

Zahtjev tuženika A. H. za troškove sastava odgovora na žalbu je odbijen, jer ova procesna radnja nije bila neophodna u postupku (članak 397. stavak 1. u vezi sa člankom 387. stavak 1. ZPP-a).

Imajući u vidu navedeno žalbu je trebalo dobiti kao neosnovanu, a presudu potvrditi na temelju članka 226. ZPP-a.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Milena Perić

